

πουληθῇ τὸ πρᾶμ(αν) ἐπειδὴ ἤσωσεν τὸ τέρμενον ἐδελήσαμεν ἐμεῖς οἱ
ἐπιτρόποι παπα-κὺρ Γεώργ(ιος) Δέτζος καὶ κὺρ Τζαννέτο Νταμέτζος
καὶ ἐπαρακάλεσαν | τὸν ἄνω γεγραμμένον κὺρ Κωνσταντὴ καὶ δίδει τος
τὰ εἰρημένα δουκάτα χρυσᾶ λ', | τὰ ὅποῖαν ὁμολογοῦν καὶ οἱ δύο πὼς
ἐπεριλάβαν καὶ διὰ τὰ λεγόμενα δουκάτα | οἱ ἐπιτρόποι ὁπού 'ναι
καθολικὰ σὰν τὸ κορμὶν της ὀμπλιγάρουν τὸ εἰρημένον | περιβόλι τοῦ
κὺρ Κωνσταντ(ῆ) νὰ παίρνη ὁ κὺρ Κωνσταντ(ῆς) ὅλον τὸ λάδι ὁποῦ
θέλεν | κάμει τὸ πρᾶμαν εἰς πρέζον τὴν κάθεν παλιάτζαν σολδία τρι-
άντα, ἀκόμ(η) παρα | δίδουν του καὶ τὸ κλειδὶν τοῦ σπιτίου ἀπὸ τὴν
σήμερον νὰ τὸ ἔχη εἰς τὸ χέριν του ὁμοίως καὶ τὸ πε | ριγάρδιν νὰ τὰ ἔχη
νὰ φαίνεται νοικοκύρης ὥστε νὰ πλερωθ(ῇ) ἀπὸ τὴν ἰντράδα τοῦ πρα-
| μάτου, ἀκόμη ὄντε νὰ εἶχαν χρεῖαν νὰ παίρνουν ἓνα μὸδ(ιον) 'λές οἱ
ἐπιτρόποι νὰ μὴν τῶν τίς | κρατῇ ὁ κὺρ Κωνσταντ(ῆς) διὰ τὰ ὅποῖα δου-
κάτα ὀμπλιγᾶρεται ὁ παπα-κὺρ Γεώργ(ιος) νὰ ἀπηλο | γᾶται εἰς πᾶ[σαν]
ἐνάντιον τοῦ [...] κὺρ Κωνσταντ(ῆ) καὶ ὀμπλιγάρουνται οἱ ἐπιτρόποι |
νὰ πλερώνουν τὸν κὺρ | Κωνσταντῇ | εἰς δύο χρόνους τὸ λεγόμενον χρέος
καὶ ἃ δὲν ἐδέλαν | πληρώσουν τὸν κὺρ Κωνσταντ(ῆ) τὸ εἰρημένον χρέ-
ος δίδουν πρὸς αὐτὸν ἀπλὴν ἄδειαν καὶ ἐ | ξουσίαν νὰ ἀπλώνη εἰς τὸ
πρᾶμ(αν) νὰ τὸ πουλ(ῇ) νὰ πλερώνεται μὲ δύναμιν τῆς κρίσης, | στερε-
ώνοντας τὴν παροῦ(σα) εἰς κοντεναντζὸν τῆς αὐθ(εντίας) ὑ(πέρ)πυρα
ν', φυλάσσοντας τὰ ἥμισυ τῆς μερίδος.

—Διὰ μαρτυρίας τοῦ μαστρο-Νικόλα Λαζαρῇ | καὶ μαστρο-Ἀργύρη Μαυ-
ρόπουλου.

Νικόλαος Ἀκριβός, νοτ(άριος) ἔγραψα.

128

[*Ανυπόγραφο*]

Ελευθερία ἀπὸ εντριτία

1560, 8 Ιανουαρίου

†

Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμὴν 1561, Ἰανουαρίου 8.

ιγ'

Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ἀξίας εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἀρχόντισσων τῶν
Γρίσπαινων εἰς τὸν | τόπον ἐκεῖνον ἔμπροσθεν ἐμένα τοῦ ὑπογράφοντος
καὶ τοὺς ὑποκάτωθεν παρακα | λετοὺς μάρτυρες ὁ ἀφέντης ὁ πρὲ Φαντῆς
ὁ Μπελώνιας καὶ Ντεζαουράριος λέγοντας τὸ πὼς | ἔχει ὁ Ἰω(άννης)
Μουλουρᾶντζος ὁξωχώραφα περιβολιασμένα στὴν Σταυροπηγὴ σύ-
μπλιο τῆς κερᾶς | τῆς Φανερωμένης καὶ τοῦ Χαντζίρη καὶ τοῦ Ἰω(άννου)
Βρεμένου ἀπὸ τὰ ὅποῖα χωράφια παίρνει ὁ ἀ | φέντης ὁ πρὲ Φαντῆς

τὴν ἐντριτία πᾶσα ποὺ σπαρθεῖ χειμωνικὴ κατὰ τὴν τάξιν | καὶ ἔστοντας καὶ νὰ μᾶς πέσουν οἱ χρόνοι ἀδέξιοι εἰς σὲ χαράτζια καὶ εἰς κανίσκια καὶ εἰς | ἄλλους πολλοὺς πειρασμοὺς τὴν σήμερον ἡμέραν θέλει ὁ ἀφέντης ὁ παπὰς μὲ ἰδιάν του βουλὴν | καὶ θέλῃσιν καὶ πουλεῖ καὶ εἰς ὄνομα πουλησί(ας) ὁμοίως καὶ ἐλευθερώνει καὶ εἰς ὄνομα | ἐλευθερί(ας) τὴν ἐντριτίαν ὅπου ἤπαιρνα ἀπὸ τὸν ρηθὲν Ἰω(άννη) Μουλουρᾶντζο οὐ διὰ τὰ λεγόμενα χωρά | φια, τόσον ἐντριτία ὥσαν καὶ πᾶσα ἄλλον δικαίωμα ὅπου εἶχεν ὁ ἀφέντης ὁ παπὰς, θέλει | ἡ ἀφεντιά του ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι ἐλεύθερα παντελεύθερα τὰ λεγόμενα χωράφια πρὸς | τὸν Ἰω(άννη) καὶ τοὺς κληρονόμους του καὶ νὰ μηδὲν ἔχη ἡ ἀφεντιά του τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ μηδὲ | οἱ κληρονόμοι του νὰ ἐναντιώσουν τὸν ἄνωθεν Ἰω(άννην) καὶ τοὺς κληρονόμους του εἰς κανένα πρᾶγμα | διὰ τὰ λεγόμενα χωράφια μήτε διὰ ἐντριτία μήτε διὰ τέλος, μήτε ἄλλην καμμίαν κράτηξιν | ὡς ἄνωθεν, ὁμολογώντας ὁ ἀφέντης ὁ παπὰς τὸ πὼς ἐπῆρεν καὶ ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν | κύρ Ἰω(άννην) διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πραγμάτων δουκάτα κορέντε 4, ἤγουν τέσσερα, | καὶ ὁμολογᾷ καὶ λέγει πὼς εἶναι πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ἡ ὁποία ἐλευθερία εἶναι | καὶ μὲ θέλημα τῆς ἀνησιᾶς του τῆς ἀρχόντισσας Φλουρέντζας καὶ τῆς ἀρχόντισσας Γλέντας καὶ ἂ | πὸ τὴν σήμερον ἡμέραν τοῦ δώνει καὶ τοῦ παραδίδει τοῦ ἄνωθεν κύρ Ἰω(άννη) καὶ τῶν κληρονόμων του | ὁ ἄνωθεν ἀφέντης παπὰς ὥσαν καὶ ὁ ἀνησιός του τοῦ ρηθὲν κύρ Ἰω(άννη) ὅλα τὸς τὰ δικαιώματα ὅπου | εἶχαν εἰς τὰ λεγόμενα χωράφια νὰ τὰ ἔχη καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζῃ ὁ λεγόμενος Ἰω(άννης) καὶ οἱ κληρονόμοι του | νὰ τὰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται, ὥσαν πράγματα ἐδικά τος, πουλήσουν, χαρίσουν, καὶ | ὡς θέλουν νὰ τὰ ποιήσουν καὶ ἀνισῶς κανεῖς εἰς κανένα καιρὸν ἐρχόμενον ἢ ἥθελεν εὐρεθῇ τινὰς | ἢ ξένος ἢ ἐδικὸς ἢ κολλητεράνος νὰ ἐναντιώσουν τὸν ἄνωθεν Ἰω(άννη) τὸν ἀγοραστὴ ἢ τοὺς κληρονόμους | ς του εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ ἐλευ<θε>ρία ὁμπλιγᾶρεται ὁ ἄνωθεν ἀφέντης παπὰς καὶ τὰ καλὰν του | νὰ μαντινιέρουν καὶ νὰ ντεφεντέρουν τὸν ἄνωθεν Ἰω(άννη) καὶ τοὺς κληρονόμους του εἰς πᾶσα χρεῖα | πλερώνοντας ὁ ἄνωθεν Ἰω(άννης) εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα κάθε χρόνον ἄσπρο ἀργυρὸν ἓνα ρεσαλβάρον | τας τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχόντισσας τῆς Γρίσπαινας μόνον καὶ μοναχὰ εἰ δὲ τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ | τὰ δικαιώματα νὰ εἶναι τοῦ ρηθέντος Ἰω(άννη) καὶ τῶν κληρονόμων του ὡς ἄνωθεν. Εἰς ὅλον ἐκεῖνον | ἔμειναν κοντέντες καὶ ἀναπαμένες οὗ ἄνωθεν μερίδες, βάνουν καὶ κοντάνα τῆς ἀφεντίας πέρπ(υρα) 50 | φυλασσόμενα τὰ ἡμισυ τῆς μερίδος ὅπου θέλει στέρξει τὸ παρόν, βάνουν καὶ μάρτυρας παρακαλετοὺς | τὸν εὐγενῆ μισὲρ Λογιζέτο Τριβυζᾶ καὶ τὸν κύρ Τζαννέτο Τομίτζο.

Ἐγὼ Ἰωάννης Κρητικός ἐμετάβγαλα τὸ παρὸν γράμμα ὡς τὸ ἤρρηκα γραμμένον. Ἐν ἔτει 1600 | Ἰουλίου 11

Καγὼ Ἰω(άννης) ἱερεὺς Μελισσουργ(ὸς) και πρωτονοτάρι(ος) Δρυμα-
ίας ἐμε |

ἀδεσα τὸ παρὸν καθὼς τὸ εὔρηκα γραμμένον εἰς λίμπρινον χαρτὶ
ταλαιὸν | ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν Ἰω(άννου) Κρητικοῦ ὡς φαίνεται καὶ
εἶναι. Ἐν ἔτει αχζα' Ἰουλίου κστ'.

129

Παῦλος Αγίας Ψυχῆς νοτάριος

Συνυποσχετικό και απόφαση εκτιμητῶν

1561, 25 Ιουλίου

†Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀμήν, αφζα', μηνὶ Δευτεροουλίου
κε', | εἰς τὸ Χαλκὶ καὶ εἰς τὸν οἶκο τοῦ παπα-κὺρ Γεώργη Σπανοῦ εὐ-
ρισκόμενοι οἱ με | ρίδες οἱ κάτω γεγραμμένοι τὸ ἓν μέρος ὁ παπα-κὺρ
Γιώργ(ης) Σπανὸς ἀπὸ | δὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μαστρο-Γιώργης [Ἀπό]κωστας
μὲ τὴ μητέρα του | τὴ κερα-Σοφία καὶ μὲ θέλημα τῆς συβίας του κερα-
Θωμαῇ | πού'δωκε τὸ θέλημά της ἔπροστε στὸ μαστρο-Νικόλα Βαλιέρη
| καὶ εἰς τὴ συβίας στου τῆς κερα-Λουκρέτζας ὅ,τι κάμωσιν [...] | νὰ εἶναι
καλὰ καμωμένο γροικώντας εἰς σ' ἐτοῦτο τὸ παρὸ κο | προμέσσο ὅπου
κάμνουσιν οἱ ἄνωδε μερίδες μὲ καλὸν τος | θέλημα καὶ μεγάλη τος ὄρεξη
ἀπάνω εἰς ἓναν ἀπέλι | ὅπου εὐρίσκεται στὸ μέρος τὸ λέσι στὰ Γιερότζια
στ' Ἀγριλίδι | καὶ παίρνει [ὁ] ἄνωδες παπὰς τὸ τρίτο καὶ μὲς' τὸ παρὸ
πρᾶμα παίρ | νει καὶ οἱ ἀρχ[όν]τισσες οἱ Κρισποπουῦλες τρίτο, ὅμως θέ-
λει ὁ ἄνωδες | παπὰς καὶ θάνου ἀποκοπταὶ τὸ κὺρ Μιχάλη Σπανὸ καὶ
κὺρ | Γουλιαρμάκη Γιαμούρη νὰ τὸ ἀποκόψου ἀπάνω στὴ ψυ | χή τος
καὶ ὅ, τι τὸ ἐδέλασιν ἀποκόψει νὰ εἶναι καλὰ ἀποκο | μμένο κα[τα]πὼς
εὐρίσκεται μὲ τὴν ἰντράδα του καὶ ὅ, τι | ἐδέλασι τὸ ἀποκόψου νὰ τὸ
παίρνη ὁ ἄνωδες παπὰς, | ἥγου νὰ τὸ ἀγοράζη, ἐβγάνοντας τοῦ παπᾶ τὰ
δικαιώ | ματά του κατὰ τὴν ὀζάντζα τοῦ τόπου μας καὶ τὰ ἐξῆς.

Σὲ τοῦτο ὅλο τὸν ἄνω γεγραμμένο τὸ παρὸν κοπρομέσσο ἐπομεῖ |
νασιν κοντέτοι καὶ ἀναπαμένοι θάνουσιν καὶ ἀλληλογία στὸ μέ | σον τος
ὑπ(έρπυρα) | πενήτα τὰ ἥμισυ τῆς ἀφεντίας καὶ τὰ ἥμισυ τῆς | μερίδος
τὸν στέργει πληρωθῇ το καὶ οὐ μὴ πληρωθῇ νὰ ἔχη τὴ δύ | ναμη τὸ
ἄνωδε κοπρομέσσο καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπροσκαλέσασι | καὶ ἀξιοπίστους καὶ
παρακαλετοὺς μαρτύρους κὺρ Νικό | λα Τακουτροῦς καὶ κὺρ Γιάκουμος
Σπανὸς τοῦ μακαρίτου | παπα-Γουλιερμάκη <υ>ίός.

Καγω παυλος αγιας ψηχης και νοταρης της ἐκλαμπρω | τατης μας
αφεντηας ἐγραφα με θελημα τον ἄνω | δε μερηδω.

Εἰς τὸ ἄνωδε μιλέξιμο ἡμέρα καὶ [[τε]] καὶ ὥρα ἤλθασιν οἱ ἄ | νωδε

